

1

Een tv-interview met in beeld Leonard Drenth, leider van de protestbeweging Democratisch Bewind. Hij neemt een slok uit het glas water dat voor hem staat. Hij zit aan een grote tafel samen met de donkerharige interviewster die van de papieren die voor haar liggen opkijkt naar de camera. Op de achtergrond is een zwarte vrouw zichtbaar, zittend op een stoel met haar benen over elkaar geslagen.

Interviewster (I): 'Welkom, Leonard Drenth, toekomstige partijleider van de nieuwe politieke partij Democratisch Bewind.'

Leonard Drenth (LD): 'Dank u.'

I: 'We staan voor een historisch moment. Over twee maanden wordt op een speciaal congres de door u gestarte protestbeweging Democratisch Bewind omgezet in een officiële politieke partij die mee gaat doen in de politieke arena van het land. Waarom?'

LD: 'Omdat gebleken is dat het volk dat wil.'

I: 'Het volk?'

LD: 'Ja, het klinkt wat arrogant, dat weet ik, maar het is wel zo. Het zal u niet zijn ontgaan hoe de respons op de beweging het afgelopen jaar is geweest. Welke gevoelens er zijn losgemaakt bij grote groepen mensen, van allerlei leeftijden en van allerlei politieke stromingen. Hoe de ervaren machteloosheid van "het volk", zal ik maar zeggen, van de afgelopen jaren aangaande de besluiteloosheid van ons politieke systeem tot polarisatie, wanhoop, razernij zelfs, heeft geleid. Kennelijk geven de basisstandpunten van Democratisch Bewind daar een zodanig tegenwicht aan dat de beweging een ongekende weerklank heeft gevonden in het volk.'

I: 'Democratisch Bewind, u, wordt gezien als oplossing voor de politieke machteloosheid. Als licht aan het eind van de tunnel?'

LD: 'Inderdaad en in mijn optiek terecht. Wij hebben een antwoord op de structurele besluiteloosheid, op de dwaaltuin van het Nederlandse democratische proces, op het prioriteit geven aan niets oplossende details. Wij staan een transparant democratisch systeem voor dat besluiten neemt die worden uitgevoerd. Dat is een zekerheid die elke kiezer aanspreekt, zelfs als dat niet altijd het besluit is wat je eigen voorkeur heeft. Een besluit dat tot uitvoering komt geeft zekerheid over wat er gaat gebeuren. En die zekerheid geeft houvast ten aanzien van eigen leven en handelen. Dat haalt een hoop negatieve stress uit je leven.'

I: 'Hoe is het begonnen?'

LD: 'Ik ben de beweging begonnen vanuit frustratie over de gang van zaken rond het democratische besluitvormingsproces in dit land. Het ene democratische besluitvormingsproces, Tweede Kamer bijvoorbeeld, wordt overruled door een ander democratisch besluitvormingsproces, Eerste Kamer bijvoorbeeld, of gesplitst in een twaalftal processen als het de provincies betreft. Daaromheen vereist elk proces overleg met de achterban, dan wel nuancering als gevolg van protestbewegingen, dan wel aanpassingen als gevolg van verkiezingsbeloften. Het resultaat is vervolgens vaak een verkeerd besluit, een onuitvoerbaar besluit of geen besluit, met alle rampzalige gevolgen van dien, waar iedereen de voorbeelden van kan geven.

In een dolle bui heb ik tijdens een vriendenweekend, waarop we graag met elkaar *out of de box*-gesprekken voeren, voorgesteld om de provincies, als bestuurslaag, en de Eerste Kamer op te heffen. Terug naar zoals Thorbecke het heeft bedoeld: een parlement met uitsluitend gekozen leden. Weg met de, het democratische proces verstorende, Eerste Kamer, weg met de, democratische besluitvorming ondermijnende, provinciale bestuurslaag. Daar is Nederland veel te klein voor. De Tweede Kamer gaan we dan Het Parlement, met hoofdletters, noemen, het enige politieke en wetgevende besluitvormingsorgaan voor landelijke zaken. Het aantal leden van dat

parlement wordt verdubbeld naar driehonderd met een verdeelsleutel dat elke regio van het land erin wordt vertegenwoordigd. Daarmee wordt het democratische besluitvormingsproces transparant en overzichtelijk en worden er besluiten genomen die uitgevoerd gaan worden en niet weer ergens anders ter discussie staan.

Democratie is, wat mij betreft, geen doel, maar een middel. Democratie is een organisatievorm, een systeem waarmee je een samenleving runt, managet is misschien beter gezegd. Met als doel uitvoering te geven aan waar de samenleving behoefte aan heeft, aan wat nodig is om de samenleving in stand te houden en te verbeteren.'

I: 'En die gedachtegang vond weerklank?'

LD: 'Ja, binnen de vriendengroep werd er zeer positief en enthousiast gereageerd op deze vereenvoudiging van onze democratische rechtsstaat en de gedachte werd vervolgens vanuit die groep eindeloos gedeeld via de sociale media. Het gevolg was dat we na verloop van tijd de beweging Democratische Bewind in het leven hebben geroepen, waar we deze nieuwe uitwerking van het democratische proces combineren met andere vereenvoudigingen van besluitvorming en overzichtelijke en gedeelde normen en waarden.'

I: 'We zetten een aantal programmapunten op een rijtje.'

Voice over met tekst op het beeldscherm:

- Democratisch Bewind (DB) staat voor vrijheid van religie, maar discriminatie op basis van gender, geaardheid, ras, kleur of andere gronden is verboden. Religieuze bewegingen die dat niet onderschrijven en in praktijk brengen zijn verboden.
- Dat houdt onder meer in dat er uitsluitend openbaar onderwijs is, kwalitatief hoogstaand, gelijk voor alle kinderen en jongeren, zonder beperkingen of accenten op basis van religie of andere levensbeschouwingen. Als ouders die accenten thuis willen leggen, dan zijn ze daar vrij in, zolang ze niet conflicteren met het verbod op discriminatie.